

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027968681664/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

Nej! Jeg vil klynge mig til Korsets Fod!
— Lad Hjertet kun forbløde sig herinde!

(Hun kaster sig paa Knæ foran det lille Alter med Krucifixet og Dødningshovedet.)

(Menippos og Theodoros, rejseklædte med Vandringsstave i Hænderne, komme fra Venstre, ledsagede af Lucas, der under Fulvias Monolog har afhentet dem og nu, efter at have henvist dem til Abbeden, vender tilbage til Klosteret.)

(Idet Fulvia rejser sig og faar Øje paa Tvillingbrødrene, farer hun sammen og røber en Skræk, som hun forgjæves søger at skjule.)

THEODOROS.

Hvis i din Andagt vi forstyrre Dig,
da sig det, fromme Fader; — vi kan vente —
Du vakler! Er Du syg? Skal vi Dig støtte?

(fler henimod ham.)

EUGENIUS.

Nej, — rør mig ikke! — Bryd Jer ej derom!
Det var et Anfald kun af Svimmelhed,
som greb mig, netop da I traadte ind, —
nu er det bedre alt. — Sig Eders Ærind.

MENIPPOS.

Vi komme hid fra Staden, vi er Brødre,
født i den samme Stund af samme Moder;
Menippos hedder jeg, han Theodoros;
fribaarne, men foruden Slægt og Venner;
vi bære paa en fælles Sorg og drives
af samme Længsel.

THEODOROS.

Os er Verden øde —
for Livets Glæder er vi begge døde!